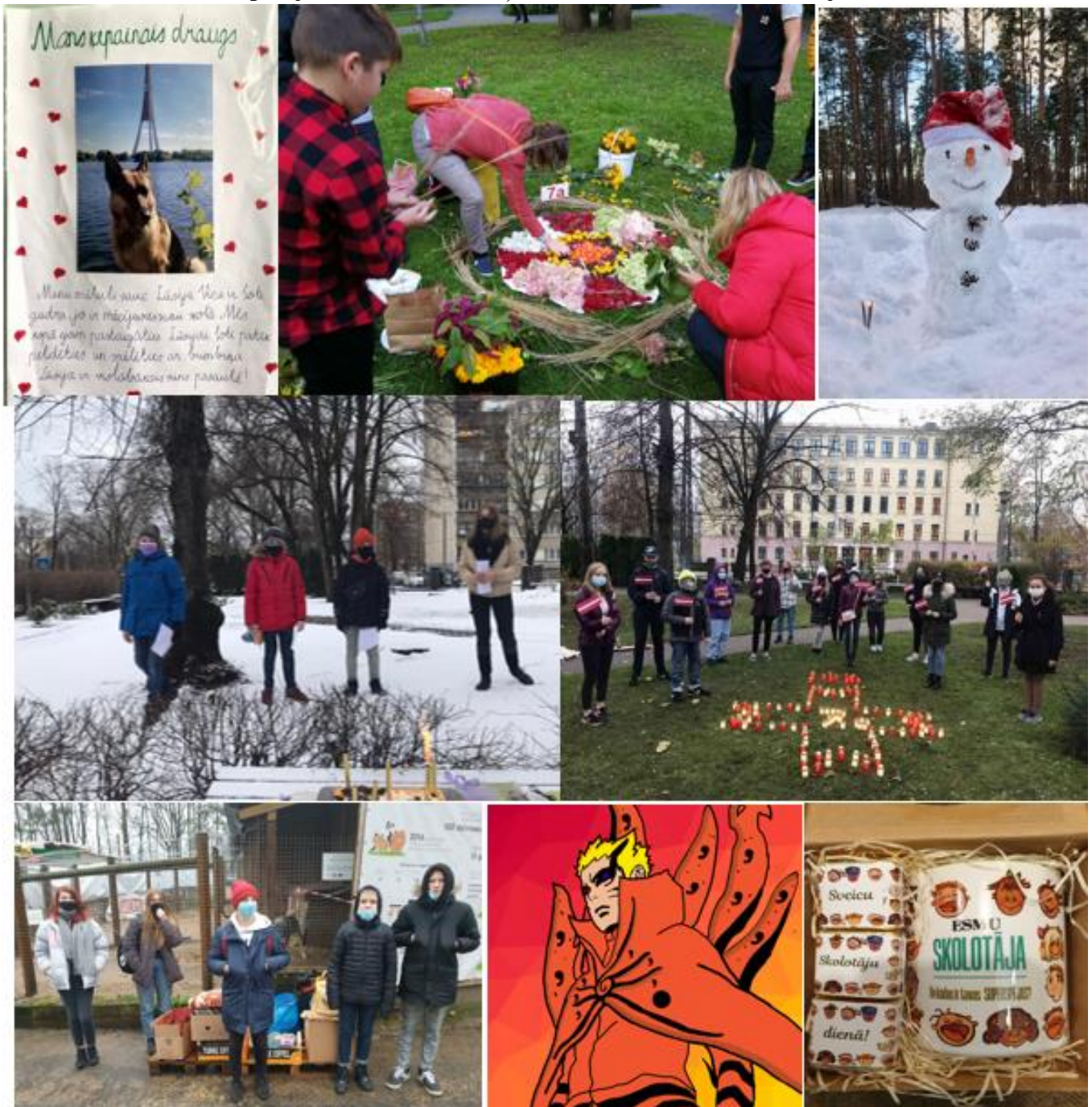

Starpbrīdis

Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas avīze. 2021. gada aprīlis – 23. numurs

Pirms gada iznāca mūsu pirmais avīzes numurs krīzes apstākļos. Toreiz šķita – paies dažas nedēļas un tas viss būs beidzies! Nekā! Ārkārtas situācijai turpinoties, skolēni jau vairākus mēnešus mācās attālināti. Tomēr skolas dzīve nav apstājusies! Tikai tā ir kļuvusi savādāka. Par to arī šajā avīzes numurā.

Cienjamie skolēni, skolas darbinieki un vecāki!

2020./2021. mācību gads iesākās cerīgi un skaisti. Vairākus gadus ilgušās diskusijas ar Rīgas Doma un Izglītības, kultūras un sporta departamentu 2020. gada vasarā beidzās ar likvidētās Rīgas Lastādijas pamatskolas ēkas piešķiršanu mūsu skolai, jo mūsu skolēnu skaits ar katru gadu pieauga un esošajās telpās kļuva par šauru. Kopš 2009. gada skolēnu skaits skolā palielinājies tieši 2 reizes, 1. septembrī sasniedzot 660 skolēnus. Augusta beigās skolotāji, skolēni un saimnieciskais personāls cītīgi strādāja, lai nodrošinātu 1.-3. klašu skolēniem mācības šajā ēkā.

Skolēni un skolotāji ar prieku iekārtoja jaunus kabinetus un uzsāka kompetenču pieeju mācību satura īstenošanā. Taču... mācību procesu un sabiedriskās aktivitātes gan mūsu skolā, gan valstī un visā pasaulē skāra Covid – 19 krīze. Daži skolotāji, skolēni un vecāki arī mūsu skolā saslima ar šo slimību. Labi, ka slimības gaita nevienam no viņiem nebija pārāk smaga. Vīruss tālāk neizplatījās, jo bija jau ieviests attālinātais mācību process, vai arī vīrusa skartā klase laicīgi devās karantīnā.

Septembrī mēs vēl cerējām, ka infekcijas izplatība nebūs tik plaša, tāpēc visas klases uzsāka mācību procesu klātienē vai 7.-9.klases daļēji

klātienē. Katrai klasei bija jāuzturas noteiktā telpā, tika organizētas plūsmas skolēnu kustībai. Bija mainījusies darba organizācija – skolēni visu dienu mācījās vienā kabinetā un

skolotāji devās pie skolēniem. Pusdienās visi gāja pa noteiktām kāpnēm, ievērojot to, lai plūsmas nekrustotos. Tā kā sākumskolas ēkā nebija virtuves un ēdnīcas, tad 1.-3. klašu skolēni pusdienas ēda katrs savā kabinetā. Starpbrīžos visiem bija jāuzturas tikai noteiktajos gaitēju laukumos.

Palielinoties saslimstībai, Latvijas bērniem bija jānododas attālinātajās mācībās. Vispirms tajās devās 7. – 9. klašu skolēni, vēlāk 5. un 6. klašu, un tad arī 1. – 4. klašu skolēni. No Jaunā gada visi uzsāka mācīties attālināti.

Skolēniem šajā periodā tika nodrošinātas pārtikas pakas, kurām ir jānododas pakal uz skolu ik pēc divām nedēļām.

Šis laiks nav vienkāršs ne skolēniem, ne skolotājiem. Atšķirībā no iepriekšējā mācību gada pavasara, kad vēl nebija prasmju attālināto mācību procesa organizēšanā, tagad mūsu skolas skolotāji nodrošina tiešsaistes stundas ZOOM platformā visos mācību priekšmetos, veikli lieto dažādas mācību platformas un interneta vietnes, lai atviegloti skolēniem mācību satura apguvi. Skolēnu un vecāku aptaujas liecina, ka tiešsaistes stundu skaits ir pietiekams un tās ir kvalitatīvas. Arī interešu izglītības skolotāji deļošanā un vizuālajā mākslā organizē attālinātas nodarbības. Deļotāji gatavojas Skolu jaunatnes dziesmu un deļu

svētkiem, taču diemžēl vēl joprojām nav zināms šo svētku liktenis, kas ir atkarīgs no vispārējās situācijas valstī un vecāku izvēles – ļaut vai neļaut bērnam vasaras periodā trenēties un gatavoties svētkiem.

Paldies skolotājiem par darbu, par jaunajām metodēm, ar kurām mācījāt skolēnus, par spēju mainīties līdzī laimam, par radošumu, par aktivitāti un mērķtiecīgu darbu!

Paldies vecākiem par atbalstu, sapratni un iecietību visā šajā satrauktajā laikā! Paldies par spēju pārkārtot ikdienu tā, lai varētu būt līdzās bērniem un rūpēties ne tikai par sadzīvi, bet arī par bērna garīgo un fizisko labsajūtu, par nodrošināšanu ar nepieciešamajiem mācību un tehniskajiem līdzekļiem!

Paldies skolēniem par spēju mācīties attālināti, par radošiem darbiem un atbildību, ar kādu tie tiek veikti, par pacietību un neatlaidību, par paklausību un cītību, un par situācijas izpratni!

Es lepojos ar saviem skolotājiem, skolēniem un vecākiem!!!

Lai mums izdodas veiksmīgi un veselīgi pabeigt šo mācību gadu, un ļoti ceru, ka septembrī tiksimies skolā!

Ar cieņu

Jūsu direktore Renāte Linde

No 2020.gada 1. septembra direktores vietnieki izglītības jomā ir: Kristīne Dītriha, Ilze Bērziņa, Santa Miķēna, Elita Evertovska un Jevgēnijs Grafs.

Par COVID-19 pandēmijas laiku skolā stāsta Kristīne Dītriha un Ilze Bērziņa

Mēs un Covid 19...

2021. gada 13. marts. Gads, kopš mūsu visu dzīves ir sagriezušās kājām gaisā. No gadsimtiem ierastajām mācībām klasēs esam pārgājuši uz pilnībā digitālu, attālinātu un brīžiem nogurdinoši atsvešinātu mācību darba ikdienu.

Tagad, atskatoties uz pagājušā gada pavasari, mēs visi esam daudz ko mācījušies, apguvuši, mainījuši savā ikdienā, pārdomājuši un uzlabojuši. Katra diena nes cerību – notiks lūzums un mēs, pasaules iedzīvotāji, būsīm uzvarējuši vīrusu vai vismaz iemācījušies ar to sadzīvot.

Kāda tad bija pirmā satikšanās ar Covid pagājušajā pavasarī? Vispirms – apjukums, neziņa un satraukums. Kā? Ko? Kad? Tad sekoja darba plānošana: stundu saraksti, Zoom stundu norise un sarunas, sarunas, sarunas. Mēs visi mācījāmies – gan pedagogi, gan skolēni, gan vecāki – apgūt jaunas un neierastas digitālās prasmes, lietot daudzveidīgus saziņas rīkus, veidot savādākus stundu plānus.

Mums visiem līdz šim likās, ka bērni IT rīkos jūtas kā zivis ūdenī, bet vecākā paaudze mūk no datora pa gabalu. Šajā laikā esam sapratuši, ka arī bērniem ļoti daudz jāmacās un jāapgūst mērķtiecīga datorlietošana, ne tikai spēles un izklaide, bet vecākā paaudze ir pietiekami prasmīga, lai nereti no nulles ekstrēmi īsā laikā iemācītos mūsdienīgus un radošus veidus, kā vadīt interesantas stundas ar ekrāna starpniecību. Un galvenais – sagatavot 9. klases mācību gada noslēgumam. Neziņa par eksāmeniem, par iestāšanos izvēlētajā mācību iestādē, par izlaidumu. Atceroties 2020. pavasari, šķiet, ka diena no rīta līdz vēlam vakaram tika pavadīta ar telefonu pie auss un skatu datora ekrānā. Ieguldītais darbs attaisnojās, visi 9. klašu skolēni saņēma apliecības par pamatizglītību un iestājās izvēlētajās mācību iestādēs. Un izlaidums! Jā, mēs drīkstējām, ievērojot visus drošības pasākumus, novadīt svinīgo daļu! Tiesa, “tusiņš” izpalika. Bet noteikti būs! Pienāks diena, kad būsīm uzvarējuši vīrusu un tiksimies!

Līdz 2020./2021.mācību gada beigām vēl tikai 2 mēneši. Vai tiksimies klātienē? Ir pienācis laiks, kad bērni jautā – kad mēs varēsīm nākt uz skolu! Mēs, pedagogi, esam priecīgi dzirdēt, ka bērni ir noilgušies pēc skolas, pēc tikšanās ar klasesbiedriem, skolotājiem un skolas darbiniekiem! Visi gaida satikšanos. Šis laiks mums visiem ir mācījies, cik svarīgas ir sarunas un drauga plecs blakus, cik nozīmīgi ir, ka

stundā blakus ir skolotājs. Cik jaukas ir skolas pusdienas kompānijā! Tāpat klases vakari, ekskursijas, teātri un pārgājieni kopā ar klases biedriem un audzinātāju.

Laikam jau mūs visvairāk satrauc tas, ka 1. klašu skolēni tā īsti vēl nepaguva saprast, ko nozīmē skolas dzīve un mācīšanās skolā, kā arī 9. klašu skolēni, kuriem būs jāstartē izvēlētajās mācību iestādēs.

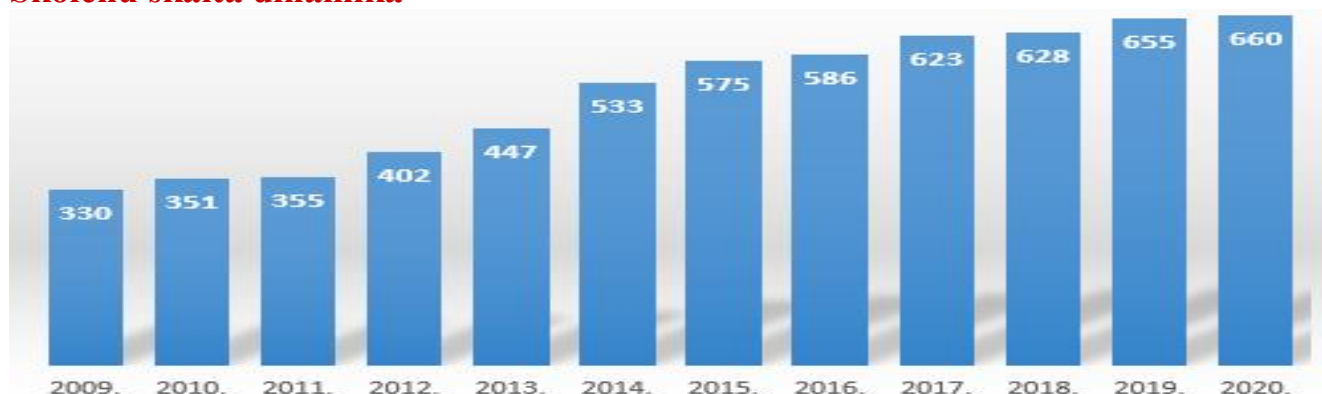
Ir teiciens, ka ikviens cilvēks mūsu dzīvē ienāk ar kādu noteikti mērķi – mācīt, audzināt, parādīt piemēru vai parādīt to, kāds es pats nevēlos būt. Lai arī sadzīvošana ar vīrusu ir nākusi smagi un nesusi līdzīgu gūzmu ar negatīvām emocijām, nevaram noliegt, ka tas mums devis arī pamatīgas mācības, piemēram, apzināties, ka tas, kas mums 21.gadsimtā šķita pašsaprotams, patiesībā tāds nemaz nav. Vai mēs jebkad būtu tik zibenīgi apguvuši visu jauno, ja mums nebūtu vīrusa, kurš vienkārši neļauj darīt citādāk? Paies laiks un mēs atkal iesim uz kino, brauksim ceļojumos un svinēsim svētkus ar vērienu, bet, domājams, ka tad tam visam būs pavisam cita garša!

25. martā ir Māras diena – mostas daba, mostas jauns spēks. Ja nevaram mainīt apstākļus, mainām attieksmi pret apstākļiem.

Lai mums visiem enerģija, radošums un apņēmība sekmīgam mācību gada noslēgumam!

Ilze un Kristīne

Skolēnu skaita dinamika

Sasniegumi olimpiādēs

Apsveicam!

9.a klases skolnieci **Luīzu Rāznu** ar iegūto **3. vietu** Rīgas pilsētas vēstures 27. olimpiādē!

9.b klases skolnieku **Sandiju Rakstiņu** ar iegūto

1. vietu Rīgas pilsētas ķīmijas 62. olimpiādē,

Atzinību Rīgas pilsētas matemātikas 71. olimpiādē,

1. vietu Rīgas pilsētas fizikas 71. olimpiādē,

1. vietu Rīgas pilsētas Eiropas Savienības Dabaszinātņu olimpiādes 1. kārtā 9.-11. klašu skolēniem,

2. vietu Rīgas pilsētas 4. atklātajā ģeogrāfijas olimpiādē,

2. vietu Rīgas pilsētas bioloģijas 43. olimpiādē,

Atzinību Valsts 46. Atklātajā fizikas olimpiādē,

Atzinību 7. Atklātajā inženierzinātņu olimpiādē!

Rīgas pilsētas matemātikas 71. olimpiādē:

1.vieta - Ilgvars Ročāns (6.b)

2.vieta - Kate Terēze Saule (5.a), Ralfs Urbāns (5.a), Raimonds Vīksna (5.b)

3.vieta - Dāvis Ondzuls (5.b), Arturs Abakuks (5.c)

Atzinība - Elīna Rakstiņa (7.c), Ronalds Poļakovs (7.b), Renāte Šmite (7.c).

Paldies skolotājam: Dainai Bleivei, Vijai Melnei, Vijai Rasmanei, Agafijai Bušai, Aivai Klaipai, Ilonai Cepurītei, Ilzei Bērziņai, Inesei Ludei.

Sveicam

Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas bijušo skolotāju un mācību pārzini Valiju Rozīti 100 gadu jubilejā!

*Gadus neaizputina sniegi,
Cauri puteņiem gadi iet -
Brīžiem skaudri un brīžiem liegi,
Reizēm nosarmo, reizēm zied.*

Valija Rozīte skolā strādāja no 1945. gada līdz 1978. gadam, bija latviešu valodas un literatūras skolotāja un 23 gadus mācību pārzine (no 1955. gada līdz 1978. gadam, kad devās pelnītā atpūtā).

Valija Rozīte dzimusi 1921. gada 1. aprīlī, Aucē.

Izglītību ieguva mācoties Jelgavas skolotāju institūtā un Latvijas Valsts Universitātē. Ieguva latviešu valodas un literatūras skolotājas specialitāti. Darbu Valija Rozīte sāka 1945.gadā Rīgas 11. pamatskolā. Tas bija laiks, kad Kurzemē vēl dunēja

lielgabali, risinājās niknas kaujas, bet Rīgā skolas bija atsākušas darbu. Savās atmiņās V.Rozīte stāsta: “Dzīves apstākļi bija grūti, bet bērni tiecās pēc gara gaismas...” Ar skolēniem viņu saistīja dziļa sirsnība un sapratne. Gaišā atmiņā skolotāja vienmēr pieminēja skolēnus, kuri prata sasniegt svarīgas savas dzīves ieceres. Skolotāja Valija Rozīte prata palīdzēt ikvienam iemīlēt dzimto valodu, tiekties pēc izglītības, noticēt saviem spēkiem un neapstāties pie sasniegtā.

Ne velti skolas 115. un 120. dzimšanas dienā (2013. gadā un 2019. gadā) skolotāju bija ieradušies sveikt daudzi audzēkņi – absolventi – cilvēki ar sirmām galvām.

Skolotāju kolektīvs viņu atceras ar prieku. Viņa kā mācību pārzine bija sirsnīga, atsaucīga, radoša, darbu mīloša, neatlaidīga un kārtīga. Viņa prata vadīt skolotāju kolektīvu un iedvesmot visus radošam darbam.

Valijas Rozītes hobijs ir literatūra un dārzkopība.

2014. gada oktobrī mums bija prieks no

jauna ar viņu satikties Skolotāju dienā, kad notika bijušo pedagogu tikšanās reize.

Skolas muzeja dalībnieki ciemojās pie skolotājas Valijas Rozītes 2017.g.oktobrī.

Valija Rozīte attēlā 1. rindā trešā no kreisās puses.

skolotāja 2019.gadā piedalījās Andreja Pumpura Rīgas 11.pamatskolas 120 gadu jubilejā VEF kultūras pilī.

Valija
Rozīte
kā
goda

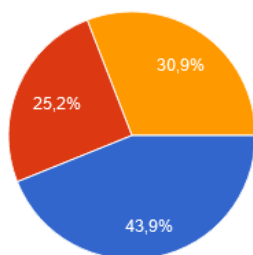
**No sirlds sveicam skolotāju 100 gadu
jubilejā!
Lai veselība un mundrs gars, lai svētīga
un darbīga ikkatra diena!**

Gatavojot skolas avīzes numuru, tika aptaujāti 123 skolēni no mūsu skolas 4. – 9. klasēm.

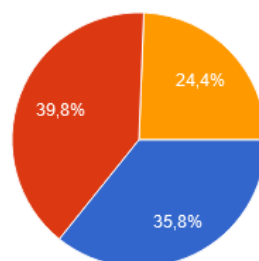
Lūk, viņu viedokļi!

Krīzes periodā es mācos...

123 atbildes

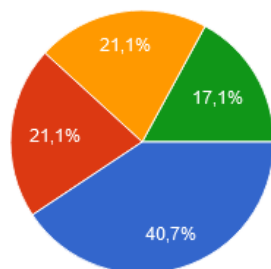
- vairāk nekā skolā
- mazāk nekā skolā
- tikpat daudz kā skolā

- labi, jo neviens netraucē
- grūti, jo nepaskaidro
- interesanti, jo apgūstu jaunas tehnoloģijas

Kura atbilde raksturo tevi?

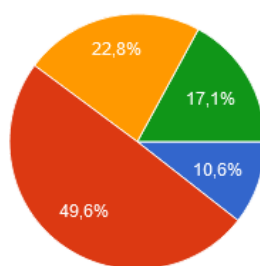
123 atbildes

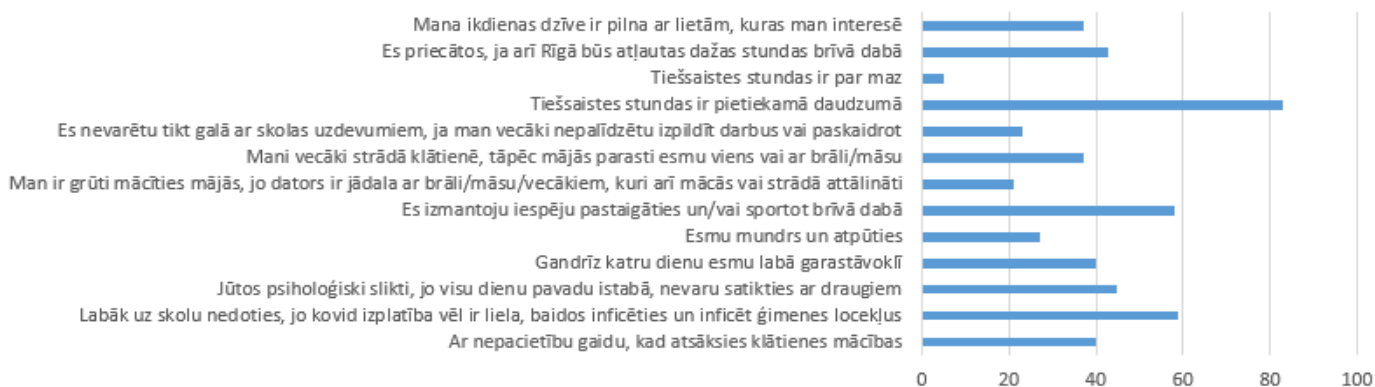
- forši, ka no rīta var izgulēties, jo nav jāiet uz skolu
- skumji, ka nesatieku klasesbiedrus
- man ir apnicis sēdēt mājās, gribu uz skolu!
- visvairāk man pietrūkst treniņi un citi pulciņi

Kura atbilde raksturo tevi?

123 atbildes

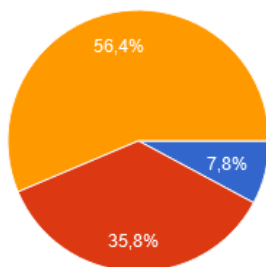
- Man mājās katru dienu vecāki paskaidro mācības un palīdz izpildīt darbus uz atzīmi
- Es pats ar visu tieku galā, visus darbus nododu savlaicīgi
- Es darbus nododu, bet dažkārt neesmu godīgs, jo norakstu vai izmantoju aizliegtus materiālus
- Man ir daudz parādu mācībās

Aptaujā piedalījās arī 204 vecāki. Lūk, viņu viedokļi!

Attālināto mācību procesu (pašu procesu valsts līmenī, nevis skolas konkrētā gadījumā) kopumā vērtēju

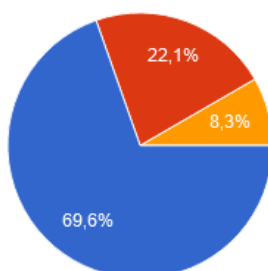
204 atbildes

- Pozitīvi, tas attīsta bērnu prasmes mācīties patstāvīgi
- Negatīvi, skolēni neko būtisku nebūs iemācījušies
- Pieņemu to kā vienīgo risinājumu šajā epidemioloģiskajā situācijā; uzskatu, ka ir pareizi lēmumi par attālināto procesu, jo veselība ir pirmajā vietā

Jūsu bērna klasē

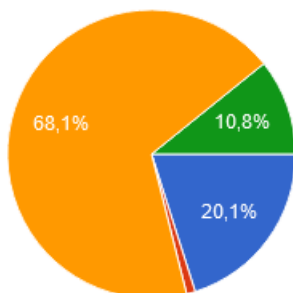
204 atbildes

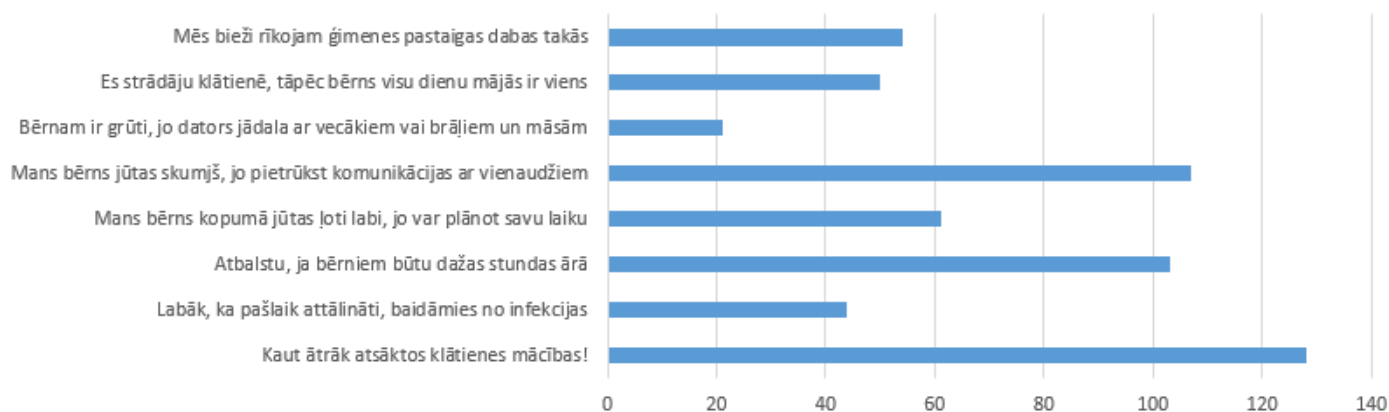
- Mācību stundas tiešsaistē un patstāvīgi ir organizētas maksimāli labi
- Gribētos vairāk tiešsaistes stundu
- Tiešsaistes stundu ir par daudz

3. Jūs savam bērnam

204 atbildes

- Katru dienu skaidroju visus mācību priekšmetus
- Izpildu sava bērna vietā uzdotos darbus
- Atbildu uz bērna jautājumiem, ja viņš kaut ko nav sapratis, bet tas nav regulāri
- Atļauju bērnam pilnīgi patstāvīgi veikt skolas uzdevumus, ja nesaprot, lai jautā skolotājam

Vecāku komentāri

- Pirmklasniekam sākumā ļoti sekojām līdzī...pirmās nedēļas, lai nav stresa no ZOOM stundām un tehniskajām problēmām. Šobrīd vairs tam nesekojam līdzī, jo ir apradis, sekoju tikai, kas uzdots, kas jāmacās, jo pirmklasniekam nav tendences meklēt uzdoto pašam.
- Diemžēl zināšanu līmenis šajā laikā krītas. Manuprāt, šis aizliegumu periods ir stipri ieildzis, valstī nesasniedzot cerētos rezultātus. Tā rezultātā bērni jau cieš emocionāli - ir "izdeguši", jo gandrīz visu mācību gadu macās attālināti, nesatiekoties ar klasesbiedriem, nenodarbojoties ar iesāktajiem treniņiem sportā.
- Jauniešiem nepieciešama komunikācija ar vienaudžiem klātienē. Sekmes ir viens, bet mentālo veselību neizlabosi tik vienkārši kā neapmierinošu vērtējumu.
- Paldies par labi organizēto attālinātās mācīšanas procesu!
- Skolotājiem papildus pievērst uzmanību skolēniem, vai patiešām ir izprasta mācītā viela, jo atzīmes ir stipri sliktākas, mācoties attālināti, nekā bija, kad mācības notika klātienē. Meklēt kopēju risinājumu, kā uzlabot atzīmes, sadarbojoties ar skolēnu. Likst pildīt papildus mācību darbus, kas liktu skolēnam saprast, kura mācību viela ir mazāk saprasta vai apgūta. Jo, ja skolēns macās patstāvīgi, diemžēl vecāku atbalsts un skaidrojums šajās situācijās neder! Šeit noder skolotāja atbalsts!
- Ļoti labs laiks, interesanti paklausīties un novērtēt, kā norit stundas gaita un kāda attieksme skolotājiem pret bērniem un bērniem savā starpā, jo mans darbs ir attālināts un dzīvojamā telpa ir pietiekoši maza, tāpēc nākas strādāt un mācīties vienā istabā.
- Šis periods ir devis iespēju vecākiem "klātienē" novērot un līdz ar to arī novērtēt mācību procesu un jāatzīst, ka redzētais nav iedvesmojošs. Saprotu, ka bērni ir dažādi un nebūt ne vienkārši, arī skolotāji un viņu prasības ir atšķirīgas, taču nevienā no gadījumiem nevajadzētu būt jūtamam tam, ka uzdots ir tikai "ķeksīša" dēļ, jo tas noved pie situācijas, ka arī izpilde ir tā paša "ķeksīša" dēļ! Un tas nav atkarīgs no klases kārtas numura..., jo jebkurā vecumā ir forši, ja var redzēt darāmā jēgu.
- Novērtēt skolotāju darbu, paldies visiem skolotājiem, kas cenšas iemācīt bērniem nepieciešamo vielu. Svarīgi sargāt vienu otru, lai bērni var atgriezties klātienē skolā, jo mājās viņi visas vielas nevar apgūt, lai cik labi izskaidrotu skolotājs. Visiem vēlu veselību un daudz enerģijas!
- Šis periods ir vienādi smags gan bērniem, gan pieaugušajiem. Galvenais, lai pēc šīm attālinātām mācībām neveidojas robs viņu zināšanās. Pozitīvais, ka bērni tiešām daudz vairāk apgūst iespējas darboties patstāvīgi, kas viņiem noderēs turpmākās mācībās, studijās. Protams, ir labi, ka vecāki cenšas bērniem palīdzēt mācībās, taču, mīlie vecāki, neaizmirsīsim, ka tomēr jāmacās bērniem pašiem. 6.klases bērni ir pietiekami lieli, lai mācītos patstāvīgi, bez vecāku līdzdalības katrā mācību stundā. Veselību, spēku, izturību mums visiem!
- Paldies skolotājiem par lielo ieguldījumu mācību procesa nodrošināšanai šajā grūtajā laikā! Kopumā bērniem attālinātās mācības ir pārbaudījums, taču tajā ir arī pozitīvi aspekti, piemēram, patstāvīga laika plānošana, IT apguve, iespēja ātrāk izpildīt uzdevumus u.c. Bērni var pārliecināties, ko nozīmē kopīga sabiedrības atbildība krīzes apstākļos, ka viņiem arī ir sava atbildība tajā visā.
- Šis periods ir ļoti smags gan skolēniem, gan vecākiem, bet labāk, lai bērni macās attālināti, nekā staigā visu dienu maskās, kurās tomēr ir apgrūtināta elpošana. Domāju, ka vecāki un bērni ir adaptējušies ar šo situāciju, turklāt palikuši tikai divi mēneši ko mācīties. Vienīgais, kas bērniem trūkst, tā ir savstarpējā komunikācija. Situācija nav nemaz tik sarežģīta, jo tomēr jebkurš vecāks vienmēr palīdzēs savam bērnam mācībās, cik iespējams, gan paskaidros, gan atbalstīs, ja bērniņš kaut ko nesapratīs. Mums visiem vienam otrs jāatbalsta un jābūt pacietīgiem, jo galvenais ir mūsu bērni un viņu drošība. Pārējais ir dzīves sākums, ar ko var sadzīvot.
- Manuprāt, vairāk vajadzētu fokusēties uz tādiem priekšmetiem kā matemātika, latviešu valoda, angļu valoda, lai pamatīgāk apgūtu tēmu. Mazāk uz fizikultūru, mājturību..., jo bērni paši ar sportu nodarbojas, ejot ārā - skrienot, braucot ar riteni utt., un mājturību arī apgūst paši, jo macās paši patstāvīgi taisīt ēst, kopt māju...
- Es lielā mērā piekrišu šim: glābjot dzīvības, mēs graužam dzīves. Un šeit es domāju bērnus, kuriem tik ilgu laiku tiek liegtas vispusīgas attīstības iespējas. Bērna izaugsmē 1 gads ir ļoti daudz. Un diemžēl nekas joprojām nav beidzies. Vai par to vispār tiek domāts, pieņemot lēmumus? Vai šie lēmumi ir pamatoti vai vispārējas panikas vadīti? Diemžēl es neredzu, ka lēmumpieņēmēji kā vienu no galvenajām prioritātēm izvirzītu bērnus un meklētu visus iespējamus veidus viņu izaugsmes iespējām šajos apstākļos. Gada laikā vienīgais risinājums: sēdēt četrās sienās pie datora. Manuprāt, tam būs ļoti tālejošas sekas visās jomās, jo mūsu bērni veidos nākotnes sabiedrību.

Intervijas ar skolēniem un skolotājiem

Emma, Pauls un Kate Skuteļi, 4.c un 8.c klase

1. No kuras klases jūs mācāties Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā? Kāpēc izvēlējāties tieši šo skolu?

Kas ir īpašs šajā skolā?

Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā visi mācāties jau no pirmās klases. Vecāki izvēlējās tieši šo skolu, jo par to bija labas atsauksmes no tuviniekiem un paziņām. Mūsu skola ir īpaša ar nelielo, bet ļoti draudzīgo kolektīvu.

2. Kādās ārpusklases nodarbībās esat piedalījušies? Kādās olimpiādēs? Kādi panākumi?

Jau no skolas sākšanas visi esam piedalījušies skolas veidotajās ārpusklases nodarbībās. Sākumā visi zīmējām, dejojām, dziedājām un sportojām, taču šobrīd katrs ir atradis sev tīkamāko nodarbi.

Vecākā māsa Kate ir sekmīgi piedalījusies dažādās olimpiādēs, bet mazajiem viss vēl ir priekšā.

3. Kā jums izdodas organizēt darbu attālinātajā procesā? Vai palīdzat viens otram?

Attālinātais mācību process tagad jau ir kļuvis par ierastu lietu. Sākumā bija jāpielāgojas jaunajiem apstākļiem, bet šobrīd esam pieraduši mācīties attālināti, esam iemācījušies plānot savu laiku un darbus paši, kā arī esam kļuvuši daudz patstāvīgāki. Tomēr, ja ir nepieciešams, palīdzam viens otram.

Brīžiem pietrūkst satikšanās ar klasesbiedriem un skolas organizētās aktivitātes.

4. Kādi ir jūsu nākotnes sapņi? Ko Kate plāno darīt pēc 9. klases beigšanas?

Šobrīd Emmas lielākā vēlme ir kļūt par aktrisi, paralēli apgūt zīmēšanu un dziedāšanu.

Pauls mācīsies un plāno strādāt IT jomā.

Es, Kate, kopš bērnudārza gaitām, vērojot audzinātājas Annas Grīnbergas saskarsmi ar mani un maniņiem bijušajiem grupas biedriem, klusi esmu vēlējusies būt par pedagogu bērnudārzā vai skolā. Vēlāk skolā klases audzinātāja Ilze Bērziņa manu izvēli tikai apstiprināja. Domāju, ka turpināšu mācīties pedagogijas virzienā. Tad jau manīs, pagaidām jau tas viss ir grūti paredzams, kā mūsu iedomas un vēlmes izvērtīsies.

5. Kuri ir jūsu iemīļotie skolotāji?

Mums ar skolotājiem ir ļoti paveicies – visi ir saprotoši un atsaucīgi.

Bet pašas mīļākās, protams, ir mūsu klases audzinātājas, Pauls ar Emmu vienbalsīgi - Veronika Golubicka.

6. Kādi ir jūsu novēlējumi skolai?

Skolai novēlam saglabāt esošo izglītības kvalitātes līmeni, apzinīgus skolēnus un pretīmnākošus vecākus!

Kate Terēze Saule, 5.a klase

No kuras klases tu mācies Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā? Kāpēc izvēlējāties tieši šo skolu? Kas ir īpašs šajā skolā?

Es šajā skolā mācos no 1. klases. Izvēlējāties šo skolu, jo tā bija tuvu dzīvesvietai, ar mazu skolēnu skaitu. Šajā skolā īpašs ir tas, ka skolā vienmēr valda mierīga un omulīga gaisotne, skolēni ir jauki, nekad skolā nejutos vientuļa vai atstumta. Skola ir arī tradīcijām bagāta.

Kādās ārpusklases nodarbībās esi piedalījusies? Kādās olimpiādēs? Kādi panākumi?

Esmu piedalījusies vizuālās mākslas pulciņā, dabaszinību pulciņā, matemātikas fakultatīvā. Es piedalījos visās skolas olimpiādēs un tajās guvu labus rezultātus. Esmu piedalījusies Valsts 71. matemātikas olimpiādē, kurā ieguvu 2. vietu un konkursā "Tik vai..Cik?" 4. klasē ieguvu 1. vietu.

Kā Tev izdodas organizēt darbu attālinātajā procesā?

Man ļoti labi izdodas organizēt darbu attālinātajā mācību procesā. Es izplānoju laiku atbilstoši situācijām un bieži skatos e-klasē, vai ir vēl kāds darbs, ko var izdarīt tūlīt, lai nebūtu tas jāatliek uz citu dienu.

Kādi ir tavi nākotnes sapņi? Ko plāno darīt pēc 9. klases beigšanas?

Es pēc 9. klases beigšanas plānoju mācīties vidusskolā un pēc vidusskolas beigšanas mācīties par ārstu.

Kuri ir Tavi iemīļotie skolotāji?

Man visi skolotāji ir vienlīdz mīļi.

Skolotāja Sarmīte Vīksna manu klasi ir mācījusi jau četrus gadus kā klases audzinātāja un turpina mums palīdzēt ļoti interesanti un radoši apgūt vizuālās mākslas priekšmetu.

Skolotāja Vivita Plataiskalna ļoti interesanti māca latviešu valodu un literatūru un lieliski paskaidro visus gramatikas likumus un vielu.

Skolotāja Vija Melne šobrīd ir manas klases audzinātāja un dabaszinību skolotāja. Viņa ir ļoti laipna pret mums un ļoti mūs uzmana, un rūpējas par labu gaisotni klasē. Pie skolotājas Ineses Ludes vienmēr var vērsties pēc palīdzības saistībā ar matemātiku, un viņa nekad neatteiksies palīdzēt.

Skolotājai Ilzei Bērziņai ir ļoti laba humora izjūta, un stundas pie viņas vienmēr ir jautras un aizraujošas.

Kādi ir Tavi novēlējumi skolai?

Novēlu skolai, lai vienmēr motivēti un zinoši skolotāji un paklausīgi skolēni, kas piepilda skolas telpas ar prieku, labām domām un radošu gaisotni!

Novēlu visiem skolotājiem veselību, izturību, mieru, prieku un veiksmi darbā!

Luīza Rāzna 9.a klase

Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā mācos jau kopš 1. klases. Es šo skolu neizvēlējos, bet esmu ļoti pateicīga saviem vecākiem, ka tagad mācos tieši šeit. Zinu, ka daži no iemesliem, kādēļ viņi izvēlējās A. Pumpura skolu, bija skolas formas un ļoti labas atsauksmes.

Man vienmēr licies interesants stāsts par skolas karogu. Atceros, ka ļoti sen atradu žurnālu, kurā tika aprakstīts par mūsu skolas oriģinālā karoga meklēšanu un iespējamām tā atrašanās vietām. Nav daudz skolu, kuru vēsture ir tik noslēpumaina.

Es esmu piedalījies skolas ansamblī un korī, kādreiz arī tautiskajās dejās un vizuālās mākslas pulciņā. Kad skola darbojās klātienē, piedalījos skolas pašpārvaldē.

Šogad olimpiādes notika attālināti, un man pašai bija interesanti tajās piedalīties. Tiku izvirzīta uz bioloģijas un vēstures olimpiādēm. Panākumi bija diez gan labi, bet vienmēr var labāk.

Domāju, ka darba organizēšana attālināto mācību procesā ir bijusi veiksmīga, tomēr es ļoti vēlētos, lai viss atgriežas ierastajā ritmā. Interesantāk noteikti bija mācīties klātienē, tad arī viss bija saprotamāks un ērtāks. Bet arī attālinātais mācību process nav slikts, vienkārši vairāk nepieciešams sevi disciplinēt un motivēt.

Šādā mainīgā un nepastāvīgā laikā ir ļoti grūti domāt par nākotni. Nekas nav garantēts, tāpēc cenšos izmantot katru iespēju, kas tiek sniegta. Zinu, ka turpināšu mācīties vidusskolā, bet kur un kādā, pagaidām nevaru pateikt.

Man nav viena mīļākā skolotāja. Šķiet, ka visi skolotāji mūsu skolā ir ļoti pretimnākoši. To es īpaši pieredzēju šajā gadā, jo varēja par visu vienoties, un visu sarunāt. Manuprāt, mūsu skolai ir patiešām paveicies ar pedagogu kolektīvu.

Savai skolai novēlu augt un attīstīties, izturēt šo pandēmijas laiku, un gūt lieliskus panākumus turpmākajā skolas dzīvē.

Skolotāja Anete Rastene

Kas Jūs motivēja kļūt par skolotāju?

Skolotājas profesija ar mani ir bijusi jau kopš bērnības, kad ar draudzenēm spēlējām "skoliņas" un tāfeles vietā apzīmējām drēbju skapja durvis. Tā kā 10 gadus aktīvi nodarbojos ar dejošanu, līdz pat vidusskolas beigām biju pārliecināta, ka studēšu horeogrāfiju un kļūšu par deju skolotāju. 12.klasē guvu kājas traumu, kurai sekoja ilga atveseļošanās, tāpēc sapnis par horeogrāfiju pagaidām bija jāatliek. Tad, kad pienāca laiks doties studēt, es zināju, ka pat, ja es nevaru dejot, tik un tā vēlos strādāt ar jauniešiem. Bija jādodomā plāns B - ko vēl es varētu mācīt? Ilgi galva nebija jālauza, jo angļu valoda skolā bija mans mīļākais mācību priekšmets.

Cik gadus Jūs strādājat šajā skolā?

Skolā strādāju no 2020.gada 1.septembra, tātad nepilnu mācību gadu. Šī ir mana pirmā darba vieta kā skolotājai.

Vai Jums patīk strādāt šajā skolā? Kāpēc?

Jā, protams! Kā jau minēju, šī ir mana pirmā darba vieta kā skolotājai, tāpēc tā man ir īpaša. Esmu bezgala pateicīga kā skolas vadībai, tā arī saviem kolēģiem, kuri nekad nav atteikuši kādu gudru padomu, īpaši attālināto mācību laikā. Priecājos darboties ar tik gudriem un radošiem skolēniem, kuri stundās ne tikai cītīgi strādā, bet vienmēr pamanās arī uzlabot garstāvokli un likt pasmaidīt.

Kas Jūs būtu, ja neklūtu par skolotāju?

Hmm... ļoti labs jautājums! Esmu radošs cilvēks, vidusskolas laikā aktīvi iesaistījos skolēnu pašpārvaldes darbībā un esmu "iemēģinājusi roku" pasākumu organizēšanā, dekorēšanā, priekšnesumu veidošanā, tāpēc pilnīgi noteikti domāju, ka varētu strādāt kultūras vai mākslas jomā. Patiesībā vēl šobrīd neesmu atmetusi savu sapni par dejām un ticu, ka tuvākā vai tālākā nākotnē es noteikti to piepildīšu. Mūžu dzīvo, mūžu mācies. :)

Kādi ir Jūsu hobiji?

Pēdējo 15 gadu laikā esmu izmēģinājusi praktiski visu - sākot ar jāšanas sportu un florbolu un beidzot pat ar leļļu teātra pulciņu, taču jāteic, ka mana sirds pieder dejai. Pamatskolā dejuju tautiskās dejas un hip-hop, taču vēlāk pievērsos laikmetīgajai un mūsdienu dejai. Lielāko daļu vidusskolas laika vienlaicīgi dejuju gan skolas mūsdienu deju kolektīvā, gan Valmieras basketbola kluba karsējkomandā. Šobrīd vēl aizvien cenšos dejot ikkatru brīvu brīdi, taču diemžēl tik bieži kā agrāk gan vairs nesanāk. Vēl man garšo labi paēst, tāpēc dažādu gardumu gatavošanu noteikti varu pievienot saviem hobijiem. Bez dejošanas un gatavošanas man ļoti patīk ceļot un tiklīdz tas atkal būs iespējams - noteikti došos ceļā!

Ko Jūs vēlētos teikt skolēniem un ko-skolas absolventiem?

Pārstāj teikt "es nevaru sagaidīt, kad izaugšu", tā vietā - izbaudi šo laiku! Izbaudi došanos uz skolu, izbaudi satikšanos ar klasesbiedriem un skolotājiem! Skolas laiks ir viens varens piedzīvojums - nepalaid to garām nemitīgi gaidot, kad izaugsi. Nebaidies, pieaugušo dzīve nekur neaizbēgs! :)

Skolotāja Iveta Bergmane

To, ka būšu skolotāja, zināju jau kopš 1. klases. Iedvesmoja šo profesiju izvēlēties mana sākumskolas skolotāja Riebiņu vidusskolā.

Neticami, cik ātri skrien laiks! Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolā strādāju jau astoto gadu!

Patīk tas, ka skola ir pārbagāta ar tradīcijām, kuras augstu vērtē ne tikai darbinieki, bet arī skolēni un vecāki.

Patīk sirsnīgais kolēģu kolektīvs, kurā esmu atradusi sev dvēseliski tuvus cilvēkus.

Ne reizi vien esmu par to aizdomājusies... Domāju, ka tā būtu kāda radoša profesija, jo patīk dažādi rokdarbu veidi.

Šobrīd, kad esmu nopietnāk iepazīsusi ēterisko eļļu pasauli, pieļauju domu, ka arī tā varētu būt joma, kurā sevi atrastu.

Ļoti patīk darboties ar papīru. Darīnu bilžu albumus, apsveikuma kartiņas.

Nu jau pie hobijiem pieskaitu arī aizraušanos ar ēteriskajām eļļām. Mācos gan pašmācības ceļā, gan pie ziņoņiem aromaterapeitiem.

Protams, neiztikt arī bez grāmatu lasīšanas!

Pirmspandēmijas laikā arī teātris bija kā hobijs, jo tika apmeklēts diezgan bieži.

Skolēniem novēlu saglabāt optimismu un možu garšu! Atrast laiku smaidiem, labiem vārdiem un darbiem!

Skolas absolventiem novēlu lepoties ar savu skolu, skolotājiem un godam nest pasaulē Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas vārdu.

Skolotāja Vija Melne

Par skolotāju vēlējos kļūt jau sākumskolā. Man ļoti patika ar lellēm spēlēt skolu. Skolotāja profesija likās ļoti cienīta. Tajā laikā šķita, ka skolotāji bija bagātākā un elitārākā sabiedrības daļa. Skolā bieži tirgoja grāmatas, kuras skolotāji varēja iegādāties. Kā skolniece tobrīd es domāju, cik tas ir jauki, es arī tā vēlos! Man skolā bija ļoti labas attiecības ar apkopēju. Bijām vienojušās, ka viņa man pa kluso no skolas arhīva, kas tajos laikos izskatījās kā aizkrāmēta telpa ar veciem žurnāliem, iedos vienu veco skolas žurnālu. Tādu A4 formāta ar rūtiņām un skolēnu vārdiem. Es tajā brīdī biju ļoti laimīga. Mājās izveidoju klasi ar savām lellēm un žurnālā liku atzīmes. Man sava izvēlētā profesija patīk.

Andreja Pumpura Rīgas 11.pamatskolā strādāju kopš 2010.gada janvāra.

Jā, man patīk šī skola, kaut iejusties sākumā nebija viegli. Ir bijuši arī psiholoģiski grūtāki brīži, kad raisījušās domas vispār pamest skolotāja profesiju vai nomainīt darbu. Ļoti augstu vērtēju skolas vadības un skolotāju kolektīva vienotās prasības un disciplīnu pret skolēniem, jo ir viegli strādāt. Skolas vadībai ir striktas prasības, tas ir labi. Pirms daudziem gadiem, kad šajā skolā nestrādāju, bet biju ciemos uz kādu semināru, nodomāju, kā man patiktos tādā vidē strādāt! Un manas domas gadu laikā īstenojās. Man arī patīk, ka skola atrodas citā Rīgas mikrorajonā, tālāk no manas dzīvesvietas, jo man nenākas satikt ik uz soļa skolēnus, man ir iespēja no viņiem atpūsties, kā arī man patīk rīta rituāls, kad dodos uz darbu ar auto. Man patīk tas mazais rīta izbrauciens, vērot ceļu, klausīties no rīta mūziku, reizēm arī kafijas krūze man ir līdzī, ja nu nākas iekļūt rīta sastrēgumā, tad ir iespēja

izbaudīt nelielu kafijas pauzi! Baudu rītu! Skolotāju kolektīvs mums ir draudzīgs un izpalīdzīgs.

Kaut kad bērnībā vienu brīdi vēlējos būt dziedātāja, bet ļoti ātri sapratu, ka tomēr ne. Tāda vēlme man bija apmēram gadu, kad mācījos 3.klasē. Tad kādu brīdi vēlējos būt šuvēja. Pēc specialitātes esmu bioloģijas, mājturības un ģeogrāfijas skolotāja. Esmu sev šuvusi arī aizkarus mājai, kleitas sev, bet šobrīd gan sen neesmu to darījusi. Bet bērnībā savām skolniecēm - lellēm šuvu arī cakinās kleitas. Pēc būtības sevi vairāk izjūtu kā dabaszinību un ģeogrāfijas skolotāju, jo bērnībā dzīvoju pie nelielas upītes Ičas Latgalē. Apkārt daba, klusums, dabas skaņas, kas man pietrūkst lielpilsētā.

Man reizēm patīk uzspēlēt akordeonu. Bērnībā pabeidzu arī Balvu mūzikas skolu. Pati izvēlējos tajā mācīties. Mēs ar klasesbiedreni bijām samērā jau lielas, kad šāda doma radās. Bija mazliet neērti būt uz iestājesāmeniem, jo pārējie bērni bija jaunāki par mums, mūsu vecums jau bija uz robežas un bijām tik lielas, kad vairs nevēlas uzņemt mūzikas skolā. Laikam 7. vai 8.klase bija, bet mūsu vēlme bija tik liela, ka mūs uzņēma. Atceros, ka dziedāju dziesmu: „Stāvēju, dziedāju augstajā kalnā, lai mana balstiņa skanēja tālu...”. Mīlestība uz akordeonu man ir mantota no tēva, bet spēlēju vairāk savam priekam, ne vienmēr spēlēšu, kad kāds lūgs, jābūt iedvesmai un sajūtām.

Patīk ceļot, patīk spontānas idejas, kad zinu, kaut kur braukšu, bet nevaru izdomāt kur, bet jau taisos. Iekāpju mašīnā un tad pēc sajūtām dodos ārpus Rīgas. Attālināto mācību laikā man iemīļota vieta pastaigām ir Ikšķiles promenāde, Rīgā gar Ķīšezeru, Ogrē gar Ogres upīti. Senāk man nepatika Rīgas mikrorajons Ķengarags, taču tagad tā ir man iemīļota promenāde, kur vērot Daugavas putnus. Tur staigāties es izvēlos agrus rītus, kad mikrorajona iedzīvotāji vēl īsti nav modušies. Pagājušā gada martā bieži braucu no rīta pie Daugavas, kad vēl nav ZOOM stundas vai agros sestdienas rītus, kad vēlējos pabūt viena ar savām domām un kafijas krūzi, sēdēt krastā un vērot cekuldūkurīšus, pīles. Iestājos dziedāt korī „Sonante”. Man patīk paceļot. Jaukākie ceļojumi man saistās ar Portugāli, Eiropas galējo rietumu kontinentālo punktu - Rokas ragu. Un vēl man ļoti patika Roņu sala Baltijas jūrā, kas pieder Igaunijai, un atrodas aptuveni 44 km no Rojas. Tur iespējams nokļūt pagātnē, neskartā vidē. Tur pabiju 2020.gada vasarā, kad bija atļauts ceļot uz kaimiņvalstīm. Tāpat patīk apceļot Latviju,

it sevišķi vietas, kur uzņemtas filmas! Biju ar draudzeni Limuzīnam pa pēdām, apmeklējām „Saknīšu” mājas Raiskuma pagastā.

Kā hobiju es uzskatu arī izbraukšanu ar auto, ja pāris dienas nesanāk braukt, tad prasās izbraukt līkumiņu, pat ja nav iemesla. Patīk braukt, kad līst lietus, klausīties mūziku, iegrimt domās. Patīk airēt ezerā ar laivu, īpaši, ja ezerā ir ūdensrozes. Absolventiem novēlu tīkties uz saviem sapņiem, izsapņot kādu vēlas savu dzīvi, īstenot to soli pa solītim. Dikti nebēdāties neveiksmēs, tās tikai cilvēku norūda un padara stiprāku! Vienmēr atcerēties, ka īstu cilvēku raksturo ne jau visi iegūtie vērtējumi liecībā, kas ir 9 vai 10 ballu izskatā, bet laba sirds, dāsnums, cilvēciskums, izpalīdzība, krietnums, darba mīlestība! Būt par gudriem un sirdscilvēkiem!

Piedalīšanās labdarības projektos

Ziemassvētku akcija “No sirds Ziemassvētkos”

“... un es jūtos kā bērns, kurš cieši, jo cieši aizspiež acis un vēlas, no visas sirds, vēlas...”

Šogad skolas pašpārvaldes dalībnieki, kuriem tā arī nesanāca kārtīgi iepazīties un kopīgi pavadīt laiku pie tējas tases un cepumiem, paguva vienoties un aicināt visus iesaistīties labdarības akcijā “No sirds Ziemassvētkos”, lai iepriecinātu cilvēkus, kuri spiesti sava mūža nogali pavadīt pansionātos.

Uzaicinājums izpelnījās negaidītu atsaucību!

Skolas vestibulā no 15. novembra līdz 15. decembrim atradās pāris kastes, kurās likt dažādus našķus un kārumus. Bet jau pēc pāris dienām skolas dežurantiem ar steigu nācās meklēt papildus kastes un domāt, kur un kā visu uzglabāt.

Milzīgs bija labdarības akcijas rīkotāju pārsteigums, ierodoties pēc dāvanām. Tādu atsaucību un dāsnumu viņi nebija gaidījuši: cik daudziem Ziemassvētku laiks nesīs prieku! Paldies skolotājam Andrim, kurš palīdzēja visu salikt mašīnā!

Mēs esam pateicīgi jums, vecāki! Sirds dāsnums ir vislielākā bagātība. Esam pateicīgi skolotājiem, kuri māca bērniem ne tikai zināšanas, bet arī spēju saprast, just līdzti un palīdzēt citiem!

Lai vairojas labais!

Ilze Bērziņa

Ulubele

Biedrība “Dzīvnieku pansija Ulubele” ir dibināta 2005.gada 21.novembrī,

Dzīvnieku patversme Ulubele atrodas Stopiņu novada apdzīvotā vietā Līči “Ozolaine” teritorijā, 800 m no šosejas, mežā – saukta arī par Līču patversmi.

Patversmē tiek izmitināti Rīgas pilsētā, Stopiņu un Mārupes novados izķertie klaiņojošie un bez saimnieka palikušie suņi un kaķi.

Patlaban Ulubelē ik dienu uzturas ap 500 dzīvnieki – 200 suņi un 300 kaķi.

Dzīvnieku patversme "Ulubele"

Agita Golzone un 8.a klases skolēni no Andreja Pumpura Rīgas 11.pamatskolas atveda savāktos ziedojumus patversmes iemītniekiem 🎁🌲

DEC 21, 2020

Ziemassvētku labdarība

Sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas centrs Auce

Sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrs "Auce" atrodas Auces novadā, mazpilsētā Aucē, kura ir aptuveni 100 km attālumā no Rīgas, Zemgales dienvidrietumos. Pilsēta ir ar nelielu iedzīvotāju skaitu, bet ļoti liela uzmanība tiek veltīta dažādu kultūras pasākumu organizēšanai. Aktīvi darbojās pensionāru biedrība un vēl citas nevalstiskas organizācijas.

8.a klases bērni un vecāki sagatavoja dāvanīņas gandrīz katram centra iedzīvotājam. Viņi savas vēlmes bija izteikuši Ziemassvētku vecītim rakstītajā vēstulē.

Reinis Lācis, Andris Bruševics pārstāv 8.a klasi Covid – 19 laikā

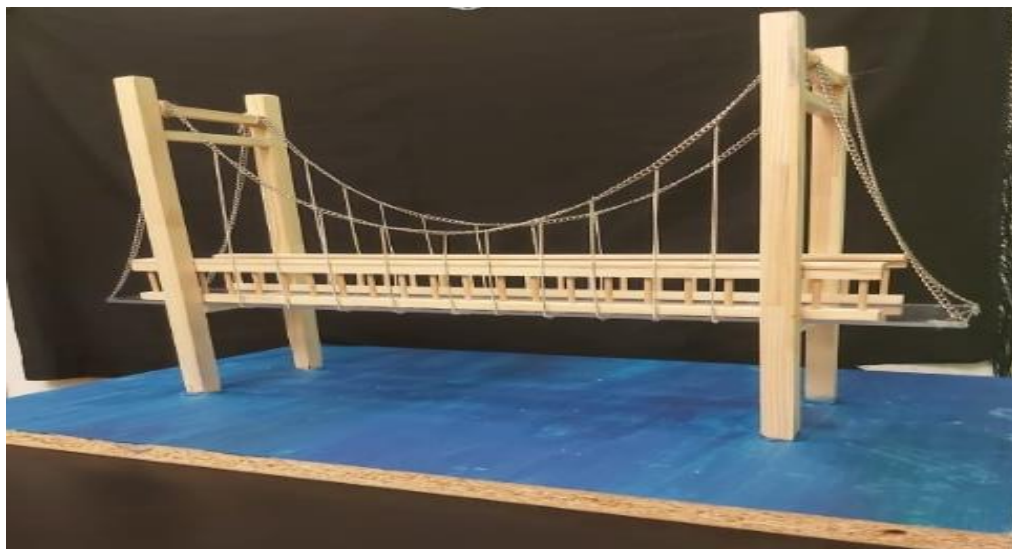
Tā kā Ziemassvētku pasākumā piedalīties nedrīkstējām Covid-19 dēļ, tad dāvanīņas atstājām vadošajiem darbiniekiem un pēc dāvanu pasniegšanas saņēmām foto no centra darbiniekiem.

Jaunais mācību priekšmets “Inženierzinības”

Skolotāja Vija Melne:

Šis jaunais mācību priekšmets ir tiešām liels izaicinājums, kas radīja bažas, īpaši mācību gada sākumā, jo nav mācību grāmatu, nākas pašai daudz mācīties, meklēt informāciju, pielāgot to no fizikas kursa, ko apgūst 9.klases. Šo priekšmetu varētu uzskatīt kā atviegloto fizikas variantu. Esmu ļoti gandarīta, ka bērniem šis priekšmets samērā labi patīk, iespējams, varbūt tāpēc, ka mēģinu to pasniegt bērniem uztverami, saprotami, darbus uzdot reāli izdarāmus, drīkst izvēlēties sev pieejamus materiālus, piedāvāju vairākas idejas. Mācību gada laikā nav bijis nevienas sūdzības no vecākiem, ka nav mācību grāmatu. Par to esmu pozitīvi pārsteigta, jo gaidīju citādāk, tas mazliet mani baidīja. Bērni strādāja radoši, tik daudz un dažādus tiltu modeļšus uzbūvēja. Un meitenēm sanāca interesantāki un akurātāki darbi nekā puisiem. Viņas bija ņēmušas vērā tiltu konstrukciju veidus, izpētījušas manu piedāvāto teoriju.

Līvas Laugales 7.a tilta modelītis

Jasmīna Lorenca 7.c

Tilta modelis pēc Vorena konstrukcijas. Tapis no saldējuma kociņiem. Arī slodze tiek pārbaudīta un žūrijas komisija to no gultas uzmanīgi vēro!

Tilts Sandis Dambītis 7.a

Skolas muzeja ziņas

Kā mēs ienācām skolas vēstures muzejā?

Muzeja pedagoga Janas Butleres stāsts.

Viss sākās ar to brīdi, kad mūsu skolas direktore Renāte Linde aicināja mani strādāt par muzeja pedagogu. Un tā, septembrī iesāku savu darbu skolas muzejā. Protams, ka biju uztraucusies, kā es tikšu galā, taču interese kaut kur dziļi iekšā jau rosījās. Pirms daudziem gadiem šajā skolā mācījās mana mamma un mammas māsa (1954.izlaidums). Man jau sen bija vēlēšanās izpētīt visas fotogrāfijas un atrast viņas abas. Atradu! Interessants fakts no manas dzīves, ka 1991.gadā manās kāzās mans vedējtvēvs bija Andreja Pumpura mazmazdēls Jānis Pumpurs. Nu re, vēsturiskas lietas...

Nākamais priecīgais notikums saistās ar muzeja pulciņa dibināšanu, sanāca ļoti interesanti un talantīgi dalībnieki. Pilni ar radošu iedvesmu sākām darbu, tomēr tikai līdz oktobrim paspējām organizēt mūsu darbu muzejā uz vietas, taču nepadevāmies un turpinājām darbu zoom režīmā. Ievēlējām muzeja padomi, sadalījām pienākumus. Sakarā ar pandēmiju, nācās no daudziem plāniem atteikties, bet, tad sākām domāt, ko mēs varam darīt šajā situācijā. Iesākām pētīt materiālus, mācījāmies tos prezentēt. Tad sākām pētījumu un informācijas vākšanu par skolotājiem, bijušajiem un tagadējiem. Organizējām ZOOM tikšanās un intervijas ar skolotājiem un to turpināsim darīt līdz mācību gada beigām. Pašreiz nodarbojamies ar viktorīnu un spēļu izveidi par mūsu skolas vēsturi. Mums ir tik daudz ko darīt!

Mēs nezinām, vai šogad būs iespējamas mācības klātienē, bet tik un tā gatavojamies jau aprīlī jūs aicināt piedalīties dažādos virtuālajos konkursos, lai iepazīstinātu jūs ar mūsu skolas bagāto vēsturi un brīnišķīgajiem skolotājiem. Mūsu skolas muzeja iepriekšējie vadītāji skolotāja Anna Zommere (2007.-2009.g.), Aiva Klaipa (2010.-2011.), Māra Linde (2011.-2016.g.), Irīna Kērma (2016.), Guna Rīdere (2017.-2020.) un iepriekšējo gadu muzeja skolēnu padomes dalībnieki ir ieguldījuši lielu darbu mūsu skolas muzeja krājuma veidošanā un attīstībā. Paldies viņiem par to! Pateicoties šiem cilvēkiem mēs varam daudz uzzināt par mūsu skolas vēsturi sākot jau no 1898.gada, par Andreja Pumpura dzīvi un literāro darbību, par bijušajiem un tagadējiem mūsu skolas izcilajiem skolotājiem, absolventiem. Redzot mūsu skolas muzeja materiālu bagātību, rodas vēlēšanās teikt:” Nāciet uz muzeju, šeit ir tik daudz skaistu un vērtīgu pārļu, kas darīs jūs bagātus!”

Muzeja prezidente Elizabete Aizgirēviča.

Skolas muzejā tiku pavisam nejauši. Uzzināju, ka ir jauns pedagogs un muzeja pulciņš uzņem jaunus dalībniekus. Pajautāju, vai varu vēl pievienoties un pasauca līdzī savai klasesbiedrēni, lai mums abām būtu kopīga un interesanta darbošanās ārpus stundām, kā arī, lai mēs varam apgūt jaunas prasmes.

Pēc kāda laika es sapratu, ka muzejs man ir kā otrās mājas. Tiku ievēlēta par skolas muzeja prezidenti. Pamazām sāku iegūt lielāku pieredzi un turpmāk vēlos vēl aktīvāk attīstīt savu darbību mūsu skolas muzejā.

Šobrīd muzejā man patīk nodarboties ar visu, jo pati par sevi esmu radošs cilvēks, tādēļ vēlos savu radošumu ieguldīt lietā, kura patiešām ir ļoti svarīga.

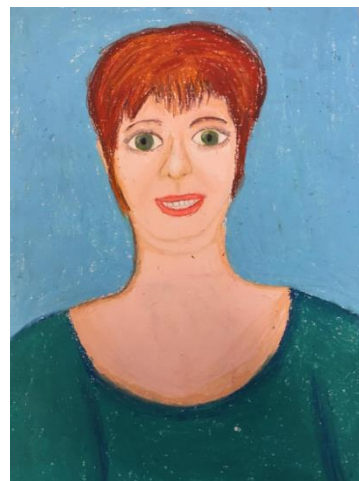
Es uzskatu, ka skolas muzejs ir vajadzīgs, lai tagadējās un nākamās paaudzes varētu uzzināt par savu skolu vairāk. Lai skolotāji, darbinieki un bērni netiktu aizmirsti. Tādēļ svarīgi vairāk rosināt mūsu skolas bērnu interesi par savas skolas vēsturi.

Reinis Ligeris – skolas muzeja gidu grupas vadītājs un atbildīgais par komunikāciju.

Es skolas muzeja pulciņu sāku apmeklēt, jo mani uzaicināja skolotāja Jana. Iepriekš es vispār nebūtu domājis, ka pulciņš ir tik interesants. Es iesaku bērniem iet uz šo pulciņu. Man muzejs ir kļuvis par manu darbu, kurā es varu darīt kaut ko noderīgu savai skolai. Manuprāt, skolas muzejs vajadzīgs, lai skolēni tagad arī pēc trīsdesmit un vairāk gadiem uzzinātu daudz interesanta par mūsu skolu.

Muzejā esmu atbildīgs par gidu darbu un komunikāciju, jo man patīk veidot sanāksmes, runāt intervijās. Man ļoti patīk veidot viktorīnas, kuras, pēc manām domām, varētu veidot arī klātienē, jo muzejā varam būt arī mazākā skaitā. Es varētu nodarboties ar visu šajā pulciņā, jo tā tagad ir mana ikdiena. Katru ceturtdienu piedalos šajā pulciņā.

Muzeja pulciņš mani pavisam ir izmainījis, es nevaru neiet uz šo pulciņu.

Elvis Bērziņš – skolas muzeja hroniku veidotājs un atbildīgais par krājumu.

Piedalīties skolas muzeja pulciņā mani uzaicināja jaunais muzeja pulciņa pedagogs. Biju ziņkārīgs, gribēju zināt, kas notiek muzejā, tādēļ piekritu uzaicinājumam.

Pirmo reizi ierodoties muzeja telpās, es nobrīnījos par to, ka muzejā ir tik liela kolekcija. Kad notika pienākumu sadale, es izvēlējos kļūt par hroniku veidotāju un atbildīgo par krājumu, jo man likās, ka šie darbi man ir piemēroti. Ar laiku iejutos muzeja pulciņā.

Kad skolas tika slēgtas, bija jāpierod pie attālinātām muzeja sanāksmēm. Tas gan mūs nav apturējis no aktīvas skolotāju intervēšanas un izglītojošu spēļu veidošanas.

2020.g.oktobris - skolas vēstures muzeja pulciņa tikšanās ar skolas direktori Renāti Lindi

Ko pašlaik dara un kā jūtas pagājušā gada absolventi?

- Esmu diezgan apmierināta ar jauno skolu, lai gan tajā nemācos ilgi, klasesbiedri ir jauki, prieks iepazīt jaunus cilvēkus. Attālinātajās mācības sokas labi, pildu darbus un cenšos neko neiekavēt, un cenšos ar prieku celties un mācīties. Manā atmiņā no AP11psk ir palicis tas, ka visi skolotāji teica, ka vidusskolā ir grūtāk, lai gan tā nav, manuprāt, vidusskolā vienkārši skolotājiem ir vienalga par tavām sekmēm, negribi - nemācies, vidusskola nav obligāta. Bet man gribas teikt lielu, lielu paldies visiem skolotājiem, klasesbiedriem un visiem pārējiem par to, ka bija blakus un bija sajūta, ka visa skola esam viena liela ģimene. Man ļoti pietrūkst pamatskolas, pat ne pamatskolas, bet gan cilvēku, kas bija blakus 9 gadus! Skolai novēlu turpināt attīstīties un ceru uz drīzu tikšanos. Katrīna V.
- Es šobrīd esmu ļoti apmierināta ar savu izvēlēto skolu, kurā mācos. Mācīties ir grūtāk jaunajā skolā nekā vecajā, jo ir salīdzinoši augstāks līmenis un citas prasības. Attālinātās mācības manā skolā šobrīd tiek ļoti labi organizētas un viss ir viegli saprotams. Protams, ir grūtāk koncentrēties un piespiest sevi mācīties, taču ir arī savi plusi, piemēram, atvērt grāmatu jebkurā brīdī un pameklēt atbildes. No pamatskolas man vislabāk atmiņā ir palikuši skolotāji. Katrs skolotājs bija kļuvis tik tuvs, ka viņus nevar aizmirst. Gan stingrāki, gan maigāki, taču visi bija ļoti gādīgi par mūsu mācībām. Visvairāk, protams, atmiņā paliks klases audzinātāja, kura nekad nepadevās un darīja visu, lai mēs mācītos un censtos. Tagad skolai vēlos novēlēt, lai tā aug un attīstās. Lai skolotājiem ir pacietība, skolēniem gribasspēks un, lai viss izdodas! Laura
- Sākot ar pārdomām par jauno dzīvi, diezgan laba, es teiktu. Es personīgi ļoti labi adaptējos šādam – attālinātam - mācību procesam. Ir ērti, viss rokas stiepiena attālumā, un var atrasties mājas komfortā, tomēr visam ir savi plusi un mīnusi. Negatīvais šeit ir tas, ka nav dzīvās komunikācijas, to emociju, tā stresa, kas ir klātienē. Nav to sajūtu, kas dod papildus adrenalīna devu. Sākumā visiem tas likās ļoti jautri un interesanti, bet, tomēr, atzīstu, kļūst skumji - katru dienu sēdēt pie viena datora, nav ļoti daudz komunikācijas ar klasesbiedriem kā tas notika klātienē, starpbrīžos, nav tik izteiktas tās "skolas" sajūtas, piemēram, kad pēc stundām savāc visas mantas un ātrāk uz mājām, lai vairāk laika var mājās atpūsties. Tagad mājas ir kā skola un nekur neaizbēgt, nekur neaiziet, nav tik izteiktas "brīvības" sajūtas pēc stundām. Runājot par atmiņām par veco skolu, tādu ir daudz un dažādu. Visspilgtākās, domāju, palika matemātikas, fizikas, ķīmijas stundas, kuras es tik ļoti augstu novērtēju tikai tagad, saprotot, cik labi bija AP11psk. No šīs skolas man līdzī gāja zināšanas, apņēmība, kas savā veidā palīdzēja

adaptēties jaunajā skolā, jauniem cilvēkiem. Kopsummā, protams, skumstu pēc AP11psk, bet dzīvē jākustas tālāk, jāpārvar šķēršļi un jāadaptējas jaunai videi, lai cik grūti tas nebūtu, jo cita ceļa tikmēr nav. Galvenais ir nepadoties un gribēt. Spēks un centība nāks ar gribu, un tālāk nekādi šķēršļi nebūs nepārvarami. Valentīns

• Esmu ļoti apmierināta ar jauno skolu, tā ir pilna ar jaukiem cilvēkiem un atsaucīgiem skolotājiem. Man attālinātajās mācībās veicas labi, protams brīžiem zūd motivācija, taču savācos un turpinu strādāt. No Pumpura skolas visvairāk palicis atmiņā tas, ka bijām kā liela ģimene, vienmēr viens otru atbalstījām, vienmēr centāmies viens otru celt uz augšu, ne tikai skolēnu starpā, bet arī starp skolēniem un skolotājiem. Es Pumpura skolai novēlu nezaudēt ģimeniskumu un turpināt kopt tradīcijas. Emīlija

- Runājot par tagadējo dzīvi, man viss ir super un nav īsti nekādu problēmu, vienīgais ir nedaudz jau apnicis mājās sēdēt lielāko daļu dienas. Šajā jaunajā skolā ir viss labi, bet vai man var būt slikti, ar visiem komunicēju diezgan labi, jo man nav ar komunikāciju bijis problēmas, :) Vairāk pietrūkst 9.b. klases, jo šeit visi vairāk pats par sevi, bet "Pumpurenē" ar bijušo klasi visi viens otram palīdzējām, pareizāk sakot, visi bija saliedēti. Nākot uz šo skolu, es biju gatavs uz to, ka būs vairāk jābūt patstāvīgākam, protams, sākumā bija diezgan grūti pierast, jo nebija Kristīnes Dītrihas, kas no rīta pamodina un paskubina, kas ir jāizpilda, bet tagad jau esmu pieradis. Ļoti pietrūkst "Pumpurenē" skolotāju balsu, ja izdaru kādu palaidnību un nav kam pasmaidīt. Jauku Jums šo un pārējās dienas! Ar cieņu Jūsu Matīss Šmits.
- Esmu ļoti apmierināta ar savu jauno skolu, biju gaidījusi vidusskolu nedaudz savādāku, nekā tā patiesībā ir, īstenībā, gan skolotāji, gan pati skola ir ļoti pretimnākoša un iespēju pilna un nenožēloju atnākšanu uz Āgenskalna valsts ģimnāziju. Attālinātās mācības ir nedaudz pagrūtāk, jo ir jāiemācās daudz dažādas tēmas un valodas attālināti bez skolotāju klātbūtnes, sākuma bija diezgan pagrūti, bet ar laiku izveidojas kontakts ar skolotājiem un viss izdevās! No Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas īstenībā ir daudz atmiņu vēl galvā iesējušās, tā kā tur nomācījos 9 gadus. Visvairāk, protams, ka visi skolotāji, kas mani atbalstīja un padarīja manu dienu labāku un jaukāku, ka arī dažādi pasākumi, gan skolā, gan ar klasi. Esmu ļoti pateicīga skolai par to, ka ļāva man tik tālu tikt, un daudzus dzīves padomus arī atstājusi. Es novēlētu skolai vienmēr attīstīties un augt uz priekšu, un visiem skolas skolēniem nepadoties uz sapņiem un cītīgi mācīties, lai tos varētu vieglāk sasniegt! Katrīna Č.
- Man jaunā skola ļoti patīk! Ir jauna pieredze, savādāki mācību priekšmeti, un cilvēki apkārt ir jauki un saprotoši. Šis gads attālināti ir daudzreiz grūtāks, jo man nāk klāt priekšmeti, kuros vajag būt klātienē, tāpēc priekšmetus kā zīmēšana, gleznošana ir grūti veikt attālināti. Un tagad arī visi skolotāji uzdod tik daudz uzdevumu, ka visu ir grūti paspēt laikā. Man no AP11ps vislabāk atmiņā ir palikusi 8. un 9. klase. No šiem pēdējiem gadiem man ir palicis tik daudz jautru un labu atmiņu par stundām, ekskursijām un daudziem citiem pasākumiem. Visspilgtākās atmiņas man ir palikušas no 8. klases ekskursijas. Tā bija vislabākā ekskursija manos deviņos mācību gados. Es novēlu, lai AP11ps turpina attīstīties un augt kā skola. Lai ar katru gadu šī skola turpina būt foršāka un populārāka. Evelīna
- Jaunā skola ļoti patīk, ir interesanti. Ar attālinātajām mācībām tieku galā, skolotāji ir atsaucīgi un vienmēr gatavi palīdzēt, ja nu gadījumā man ar kaut ko ir problēmas. Vislabāk atmiņā man noteikti ir palikusi mūsu klase, ļoti bieži domāju par visu, kam esam gājuši cauri kopā. Novēlu skolai turpināt augt un attīstīties! Skarleta
- Ar jauno skolu es esmu ļoti apmierināta. Attālinātās mācības praktiski neatšķiras no mācībām klātienē. Pilnīgi visas stundas katru dienu notiek ZOOM vai McTeams platformā, vienīgi laboratorijas un praktiskie darbi notiek teorētiski un virtuāli, tieši šis man pietrūkst no klātienes mācībām visvairāk, jo praktiski viss ko mācījāmies, agrāk vai vēlāk varējām pārbaudīt praktiskā veidā, jo skolai ir ļoti laba materiāltehniskā bāze. Kopumā attālinātajās mācībās man veicas ļoti labi, tā kā šādā veidā mācāmies gandrīz jau gadu, izstrādājies gan nosacīts režīms, gan velme visus darbus pēc iespējas ātrāk pabeigt. Ar klasesbiedriem satīkties ārpus stundu laika un ārpus ekrāniem sanāk tikai ar dažiem, jo klasē mācās skolēni no visdažādākajām Latvijas pilsētām, tāpēc vienīgās vietas, kur varam dzirdēt vai redzēt viens otru, ir platformas ZOOM un Discord. No Andreja Pumpura Rīgas 11. pamatskolas labu atmiņu ir patiešām daudz. Šajā skolā bija ļoti mājīga atmosfēra, kas skolām ir ļoti

reti raksturīga. Es esmu ļoti pateicīga šīs skolas skolotājiem par iedotajām iespējām un zināšanām, kas palīdzēja man tikt un turpināt mācīties RTU Inženierzinātņu vidusskolā. Skolai novēlu arī turpmāk veicināt skolēniem izprast zināšanu vērtību, prast šīs zināšanas izmantot turpmākajā dzīvē. Skolotājiem - pacietību, strādājot ar skolēniem. Lai piepildās sapņi un ieceres! Valērija

- Ar jauno skolu esmu ļoti apmierināta. Paveiciet ar labu klasi un labiem skolotājiem. Gan klasesbiedri, gan skolotāji ir ļoti atsaucīgi. Skola ir multikulturāla - šeit ir gan latviešu, gan ārzemju skolotāji (daži skolotāji, runā arī latviešu valodā un ir arī nolikuši valsts valodas prasmes pārbaudi). Ar attālinātajām mācībām iet ļoti labi. Praktiski katru dienu ir vismaz viena tiešsaistes stunda (otrdienās man ir gandrīz visas stundas tiešsaistē no 8.30 līdz 13.40 vai 15.15, kā kuro nedēļu). Viennozīmīgi, tas nogurdina, taču tev ir iespēja izprast labāk tēmu. Pārbaudes darbus, lielākoties, atsūta e-klases pastā, Word dokumentā un dod laika ierobežojumu - 40 min vai 80 min. Vienā valodā mums pārbaudes darbs ir tiešsaistē (gan rakstiskā daļa, gan runājamā daļa). Un otrajā valodā mums tiešsaistē iedod darbu un pasaka, līdz cikiem ir jānodod darbs. Ir daži skolotāji, kuri liek mums izpildīto mājasdarbu ielikt Google diskā un nosūtīt viņiem saiti. Ir atsevišķas stundas izveidotas mapes un tur mēs arī ievietojam mājasdarbus. Angļu valodā mums ir trīs lieli projekti - divas (rudē un pavasarī) publiskās runas un maijā ir Tour Guide Project - normālos apstākļos mēs ietu ielās un izliktos par tūristiem un gidem, vadot grupu un stāstot par objektiem angļu valodā. Skolotāji izvēlas ielu un objektus, kā arī šis ir projekts, kurā ir sadarbība starp angļu valodu un vēsturi. Vislabāk atmiņā man ir palikušas ekskursijas, it īpaši 8. un 9. klašu ekskursijas. Novēlu, lai skolēni nebaidītos no kļūdām un katram sasniegt savus mērķus un sapņus. Skolotājiem novēlu nezaudēt prieku dāvājot skolēniem zināšanas. Skolai novēlu turpināt augt un attīstīties! Alise

Radošie darbi

Es mācos attālināti

Sākoties attālinātajām mācībām, viss ierastais apgriezās kājām gaisā. Bija neierasti neiet uz skolu un nesatikt draugus. Jocīgi, bet nevarēja satikt arī savus tuviniekus. Tagad jau esmu pieradusi un vairs neliekas savādi mācīties mājās patstāvīgi. Mēs esam vairāki bērni ģimenē, tāpēc palīdzam viens otram un nav garlaicīgi.

Attālināto mācību laikā es jūtos labi, lai arī šobrīd ir vairāk jāseko līdzi uzdotajam, bet tas man nesagādā grūtības. Ja kaut ko nesaprotu, es nekautrējos un jautāju skolotājai vai apmeklēju konsultācijas.

Šajā laikā man patīk, ka daudz vairāk laika varu pavadīt kopā

ar ģimeni. Mēs cenšamies katru vakaru visi kopā iet pastaigā, gatavot ēst un brokastot.

Manuprāt, tomēr ir labāk mācīties klātienē, jo tā ir vieglāk saprast un komunicēt. Arī skolotājiem ir vieglāk mūs mācīt, kad mēs visi esam skolā. Es ļoti ceru, ka drīz mēs visi tiksīmes!

Emma Skutele 4.c

Katru dienu, kad es pieceļos, domāju, ka ir jāiet uz skolu, bet mammas ik rīta sveiciens mani atgriež realitātē. Es mācos attālināti. Man pietrūkst klasesbiedru un draugu, satikt viņus varēšu tikai tad, kad valstī uzlabosies epidemioloģiskā situācija. Man pietrūkst deju nodarbību un jokošanās starpbrīžos ar draugiem. Tas manī raisa skumjas.

Katru dienu, kad es mācos mājās, man nav neviena drauga blakus, kam pajautāt, ja kaut ko nesaprotu. Skolā uzdevumus un pārbaudes darbus man izskaidro skolotājas. Tagad dažreiz lūdzu palīdzību mammai, jo zinu, cik noslogoti ir skolotāji.

Es gribu atpakaļ uz skolu, lai satiktu savus draugus un jaukās skolotājas, gribu izbaudīt mācības.

Es ceru, ka mēs drīz atgriezīsimies skolā.

Kristaps Umbraško 4.c

Vasaras beigās gatavojos jaunajam mācību gadam. Man likās, ka šo mācību gadu pavadišu kopā ar draugiem.

Pēkšņi uzzināju, ka skolu neiešu, nevarēšu satikt klasesbiedrus, draugus un skolotāju. Man pateica, ka tagad stundas notiks attālināti. Es nebiju priecīgs par to, kas notiek.

Kad sākās “zoom” stundas, kļuva grūtāk mācīties, jo es jau biju pieradis pie klātienē mācībām. Pēc kāda laika viss kļuva mierīgāk un attālinātās stundas šķita tādas, kā klātienē.

Es jūtos mazliet vientuļi, jo es visu dienu sēžu viens. Es gribētu klātienē satikt draugus. Cerams, ka drīz tiksīmies!

Roberts Doriņš 4.c

Dzejoļi no 9. kl. (sk. Ināra Krauja)

“Šobrīd...”

Šobrīd ir troksnis, trakums, skumjas, ilgas.

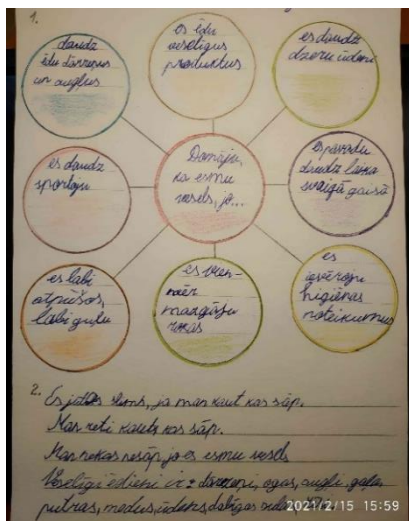
Jāsaglabā miers un klusums.

Jādomā skaidri. Gaišs prāts un līdzsvars.

Cik ilgi tas vēl turpināsies?

Visiem ir jautājumi.

Vai kādam ir atbildes? (GABRIELA)

Šobrīd nemiers, priekšā siena.

Dažiem zināms, dažiem jauns.

Šobrīd es nezinu.

Šī brīža nav.

Viens, divi, tālāk nav tas šobrīd svarīgi.

Izjūsts.

Simtiem, tūkstošiem, miljoniem prātu domājam.

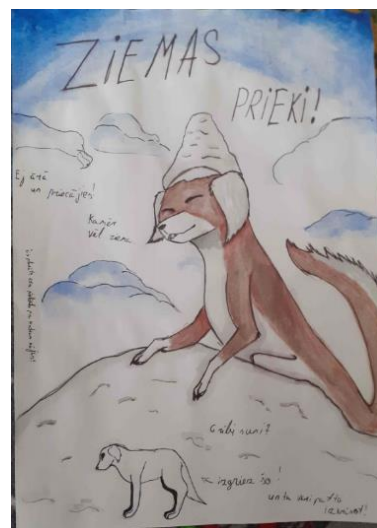
Izdomāt nevar.

Brīdis, kas notiek.

Laiks - pilsēta- atmiņa.

Piedalīties, izdzīvot.

(EMĪLIJA)

Šobrīd dzīvojam,

Elpojam un strādājam.

Mēģinām ar katru dienu tikt galā.

Laiks šobrīd ātri skrien.

Dzīve paliek īsāka un cerība vājāka.

Sekunde -minūte- stunda- nedēļa- mēnesis.

Visi esam noguruši un baidāmies no nākotnes.

Šobrīd jādzīvo dienu pilnvērtīgu,

Lai vēlāk nav žēl.

(VERONIKA)

Andreja Pumpura Rīgas 11.pamatskolas
6.a klases skolnieka
Rūdolfā Čudara
Darbs sociālajās zinībās
‘Mazs bij tēva novadiņš’

Vidzeme.
Mana dzimtene.
Ir ļoti skaista.
Vidzeme ir zaļa vieta.
Es mīlu Rīgu.
Manas mīļās.
Mājas.Vecrīga

Zemgale.
Ir zaļa.
Tajā ir daudz.
Labības lauki un līdzenumi.
Skaistais ceriņu parks.
Tas priecē.
Cilvēkus.

Dobeles ceriņi

Kurzeme.
Piejūras vieta.
Stāvie krasti, vējš.
Plašie meži, dziļie ezeri.
Medības un zivis.
Zilā jūra.
Bākas.

Kolka

Latgale.
Skaista daba.
Zilo ezeru zeme.
Cilvēki Latgalē ir draudzīgi.
Manas omas dzimtene.
Arī opja.
Ģimene.

Aglonas baznīca

Avīzes redkolēģija: Renāte Linde, Inese Lude, Kristīne Dītriha.
Foto no skolotāju un skolēnu personiskajiem arhīviem